

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΕΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ
ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

17
1923

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. Σ. Π. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΞΖ' κατάλοιπον ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν τετραδίων.

Τὸ πρῶτον τούτων ἀποτελούμενον ἐξ ἑνδεκα φύλλων γεγραμμένων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὀψέων περιέχει αἰνίγματα ἀντιγεγραμμένα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 347 κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν ἑγίῳ ὄρει μονῆς τοῦ ἁγίου Διονυσίου, τοῦ αὐτοῦ δηλαδή κώδικος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξέδωκεν ὁ Λάμπρος εἰκοσι καὶ πέντε αἰνίγματα ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας (τόμ. Β', σ. 152—166) ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Βυζαντιὰ αἰνίγματα». Τὰ ἐκδοθέντα αἰνίγματα κατελάμβανον τὰ φύλλα 185α — 190β τοῦ κώδικος 347, τὰ δὲ ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταλοίπῳ τὰ φύλλα 191α — 200α, εἶνε λοιπὸν τὰ ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταλοίπῳ αἰνίγματα συνέχεια τῶν ἤδη ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Λάμπρου. Τὰ αἰνίγματα ταῦτα, ἅτινα ἔχουσιν ἀριθμηθῆ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου, εἶνε ἐν δλω ὀγδοήκοντα ἕξ καὶ φέρουσιν ἐν τῷ κώδικι τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς.

1. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ αἰνίγματα διὰ στίχων πολιτικῶν». Αἰνίγματα δέκα ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1—10.

2. «Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ, ἱαμβοί». Αἰνίγμα 1 τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 11.

3. «Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Μιχαὴλ Δοῦκαν αἰνίγματα πολιτικοί». Αἰνίγματα εἴκοσι καὶ ἑν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 12—32.

4. «Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ Δακτυλικός». Αἰνίγμα ἐν τῷ ὑπ'

ἀριθμὸν 33, «Ἡρωελεγεῖσι τοῦ αὐτοῦ». Αἰνίγμα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 34.

5. «Τοῦ νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ ἠρωϊκοῖ». Αἰνίγματα ἑπτὰ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 35—41.

6. «Ἡρωελεγεῖσι σκωπτικοῖ εἰς Πυθαγόραν». Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 42.

7. «Πολιτικοῖ». Αἰνίγματα τέσσαρα ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 43—46.

8. «Ἡρωϊκοῖ». Αἰνίγμα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 47.

9. «Τοῦ νομοφύλακος πολιτικοῖ». Αἰνίγματα ἕξ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 48—53.

10. «Αἰνίγματα Βασιλείου τοῦ μεγαλομότου». Αἰνίγματα 33, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 54—86. Πιθανώτατα τὰ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 79 δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν Βασιλείον, ἀφοῦ μάλιστα τὰ μὲν τοῦ Βασιλείου, τὸ 78, περατοῦται ἐν φύλλῳ 1 97β, τὸ δὲ 79 εὔρηται ἐν φύλλῳ 199α.

Τὸ δεύτερον τετράδιον ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν φύλλων γεγραμμένων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄψεων καὶ ἐνός λευκοῦ περιέχει αἰνίγματα ἀντιγεγραμμένα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 829 κώδικος τῆς ἐν ἀγίῳ Ὁρει ἱερᾶς μονῆς τοῦ Παντελεήμονος. Τὸ ἀντίγραφον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ἀδαμαντίου ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἐν τέλει σημειώσεως.

«Ἐν Ῥωσικῷ τῇ 5ῃ Αὐγούστου 1895.

Ἄδ.

Παρεβλήθη

Σπ. Λάμπρος»

τὰ ἀντιγραφέντα αἰνίγματα εἶνε ἐν ὄλῳ 44 (α'—μδ') καταλαμβάνοντα τὰ φύλλα 93α—95β τοῦ ἀνωτέρω κώδικος.

Τὸ τρίτον τετράδιον ἀποτελούμενον ἐκ τεσσάρων φύλλων γεγραμμένων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄψεων πλὴν τοῦ τελευταίου περιέχει αἰνίγματα ἀντιγεγραμμένα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 203 κώδικος τῆς ἐν ἀγίῳ Ὁρει μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

Τὸ ἀντίγραφον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ἰδαμαντίου ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἐν τέλει σημειώσεως.

Ἐν Ρωσικῷ τῇ 5ῃ Αὐγούστου 1895

Ἄδ.

Παρεβλήθη

Σπ. Λάμπρος

Τὰ ἀντιγραφέντα αἰνίγματα εἶνε ἐν ὄλῳ 3ῳ καταλαμβάνοντα τὰς σελίδας 533 — 538 τοῦ ἀνωτέρου κώδικος.

Ἐκ τῶν αἰνιγμάτων τοῦ πρώτου τετραδίου ἔχουσι δημοσιευθῆναι ὑπὸ τοῦ Boissonade ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ «Anecdota Graeca» τόμῳ 3 σελ. 429 — 433 τὰ ἐξῆς τεσσαράκοντα πέντε αἰνίγματα ὡς ἀκολούθως. ¹

12	==	α'	ψ	58	=	η'	M
13	==	β'	ψ	59	==	ι'	M
14	==	γ'	ψ	60	==	ια'	M
15	==	δ'	ψ	61	==	ιβ'	M
16	==	λθ'	M	62	==	ιγ'	M
18	==	στ'	ψ	63	==	ιδ'	M
19	==	ζ'	ψ	64	==	ιε'	M
20	==	η'	ψ	65	==	ις'	M
21	==	θ'	ψ	66	==	ιη'	M
22	==	ι'	ψ	67	==	κ'	M
23	==	ια'	ψ	68	==	κγ'	M
24	==	ιβ'	ψ	69	==	κδ'	M
25	==	ιγ'	ψ	70	==	λ'	M
26	==	ιδ'	ψ	71	==	λα'	M
27	==	ιε'	ψ	72	==	λε'	M
28	==	ις'	ψ	73	==	λς'	M
29	==	ιζ'	ψ	74	==	λη'	M
30	==	ιη'	ψ	75	==	κδ'	M
34	==	σ.	455	76	==	μ'	M
54	==	α'	M	77	==	μα'	M
55	==	β'	M	78	==	μβ'	M
56	==	ε'	M	86	==	η'	ψ
57	==	ς'	M				

1. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἀναφέρεται εἰς τὴν τοῦ ἡμετέρου τετραδίου ἀρίθμησην, ὁ δὲ δευτέρος εἰς τὴν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Boissonade. Τὸ ψ δηλοῖ αἰνίγματα τοῦ Ψελλοῦ, τὸ δὲ M τοῦ Βασιλείου τοῦ Μεγαλομήτου.

Ὑπὸ τοῦ Ν. Βέη ἐν τῇ ἐπετηρίδι τοῦ Παρνασσοῦ ἔτος 5' 1902 σελ. 103—110) τὸ ὑπὸ ἀριθμὸν 79, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ εὑρηται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 81, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν θ' τοῦ Βέη.

Εὑρηται δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀνθολογίᾳ ἐκδομένα τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 33, 34 καὶ 53 αἰνίγματα, τὸ μὲν πρῶτον ἐν τόμῳ II σελ. 480 ὑπ' ἀρ. 101, τὸ δὲ δεύτερον ἐν τόμῳ II σελ. 469 ὑπ' ἀρ. 7 καὶ τὸ τρίτον ἐν τόμῳ III σελ. 568 ὑπ' ἀριθμὸν 23.

Οὕτω ἐκ τοῦ πρώτου τετραδίου μένουσι τριάκοντα ἑπτὰ αἰνίγματα πρὸς δημοσίευσιν τὰ ἀκόλουθα·

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 17, 31, 32, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 80, 81, 82, 83, 84, 85.

Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ἐνταῦθα ὅτι ἐν τοῖς καταλοίποις τοῦ Λάμπρου τοῖς προσδιορισμένοις πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Α' τόμου τῶν Παλαιολογείων καὶ Πελοποννησιακῶν εὑρέθησαν καὶ ἑπτὰ φύλλα ἠριθμημένα καὶ γεγραμμένα ἐπὶ τῆς μιᾶς ὀψεως, φέροντα δὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ αἰνίγματα διὰ στίχων πολιτικῶν». Τὰ αἰνίγματα ταῦτα ἀντιγράφας ὁ Λάμπρος ἠτοίμασε πρὸς ἐκδοσιν ἐν τοῖς Παλαιολογείοις καὶ Πελοποννησιακοῖς, ἔπειτα ὁμῶς ἐθεώρησε περιττὴν τὴν ἐκδοσιν αὐτῶν ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ.¹ Οὕτω τὰ αἰνίγματα ταῦτα ἠδύναντο νὰ ἐκδοθῶσιν ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνημονί. Τὰ αἰνίγματα ὁμῶς ταῦτα ἔχουσιν ἀναμφιδόλως ἀντιγραφῆ ἐκ τοῦ ἡμετέρου πρώτου τετραδίου, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, ἀντεγράφη ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 347 κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Ἀθῶνι μονῆς τοῦ Διονυσίου ἀπὸ φ. 191α καὶ ἐξῆς ὡς ἀπλῆ σύγκρισις τῶν δύο κειμένων ἀποδεικνύει. Κατὰ ταῦτα ἡ ὑποσελίδιος σημείωσις τοῦ Λάμπρου ἐν τῷ ἀντιγράφῳ, τῷ

1. Antologia Palatina Parisiis 1871.

1. Περὶ Παλαιολ. καὶ Πελοπον., Τόμ. Α σ. μζ.

Νέοι Ἑλληνομαθήματα

προσδιωρισμένῳ διὰ τὰ Παλαιολόγια καὶ Πελοποννησιακὰ «Περιλαμβάνονται ἐν φ. 191α-δ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 191 κώδικος τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρείμοντις Διονυσίου αἰῶνος ιστ'» εἶνε κατὰ τοῦτο σφάλερά ὅτι ἐγγράφη «τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 191 κώδικος» ἀντὶ «τοῦ ὑπ' ἀριθ. 347 κώδικος». Τὸ σφάλμα προήλθεν προφανῶς ἐκ τῆς σελίδος 191. ἧτις ἐπανελήφθη ἔπειτα καὶ ὡς ἀριθμὸς τοῦ κώδικος. Κατὰ ταῦτα ἐκοῖδω τὰ αἰνίγματα τοῦ Εὐγενικοῦ ἐκ τοῦ ἡμετέρου πρώτου τετραδίου εἰσάγων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ τὰς ἐλαχίστας διορθώσεις, τὰς ὁποίας εὐρίσκωμεν ἐν τῷ ἀντιγράφῳ, τῷ προωρισμένῳ διὰ τὰ Παλαιολόγια καὶ Πελοποννησιακὰ.

Ἐκ τῶν αἰνιγμάτων τοῦ δευτέρου τετραδίου ἔχουσι δημοσιευθῆ ὑπὸ τοῦ Boissonade ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μνημονευθέντι ἔργῳ αὐτοῦ τὰ ἐξῆς δέκα ὀκτώ ὡς ἀκολουθῶς:

1	==	κδ' M	18	==	ζ' ψ
2	==	β' M	22	==	ιβ' M
3	==	μα' M	25	==	ιβ' M
4	==	λ' M	29	==	ιδ' M
5	==	ι' M	30	==	ιδ' ψ
5α	==	γ' M	31	==	λσ' M
11	==	ιγ' ψ	32	==	ι' ψ
12	==	ζ' ψ	33	==	ιη' M
13	==	ιζ' ψ	36	==	κζ' M

Ὑπὸ τοῦ Hilberg ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ Eustathius Macrembolita ἐν αἰνίγμα, τὸ ὑπ' ἀριθμὸν στ' ὅπερ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν η' τοῦ Hilberg (ἐν. ἀν. σελ. 209).

Ὑπὸ τοῦ N. Βέη ἐν τῇ ἀνωτέρῳ μνημονευθείσῃ ἐργασίᾳ αὐτοῦ τὰ ἐξῆς ἑξ αἰνίγματα ὡς ἀκολουθῶς:

16	==	η'	37	==	ια'
24	==	β'	38	==	ιβ'
34	==	θ'	31	==	ιγ'

10 ὑπ' ἀριθ. τέλος 40 εἶνε τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 83 τοῦ πρώτου τετραδίου.

Οὕτω ἐκ τοῦ δευτέρου τετραδίου μένουσι δέκα καὶ ἐννέα αἰνίγματα πρὸς δημοσίευσιν τὰ ἀκόλουθα·

7, 8, 9, 11, 14, 15, 17, 19, 20, 21, 23, 25, 26, 27, 35, 39
42, 43, 44.

Ἐκ τῶν αἰνιγμάτων τοῦ τρίτου τετραδίου ἔχουσι δημοσιευθῆ ὑπὸ τοῦ Boissonade ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μνημονευθέντι ἔργῳ αὐτοῦ τὰ ἐξῆς δέκα ἐπτά ὡς ἀκολούθως·

1	==	ιη'	M	19	==	ιδ'	ψ
3	==	λ'	M	20	==	ις'	M
4	==	ιγ'	M	21	==	λς'	M
5	==	ιδ'	M	22	==	ιβ'	M
9	==	ε'	ψ	24	==	λβ'	M
12	==	λθ'	M	26	==	α'	M
14	==	ιη'	ψ	30	==	κς'	M
17	==	κδ'	M	32	==	ζ'	ψ
				34	==	ς'	ψ

Ὑπὸ τοῦ N. Βέη ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μνημονευθείσῃ αὐτοῦ ἔργασίᾳ τὰ ἐξῆς τέσσαρα ὡς ἀκολούθως·

10	==	η'	31	==	ια'
23	==	ιβ'	32	==	θ'

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν τέλος 6 εἶνε τὸ ὑπ' ἀριθ. 83 τοῦ πρώτου τετραδίου.

Οὕτω ἐκ τοῦ τρίτου τετραδίου μένουσι δέκα καὶ τρία αἰνίγματα πρὸς δημοσίευσιν τὰ ἀκόλουθα·

2, 5, 7, 11, 13, 15, 16, 18, 25, 27, 28, 29, 33.

Ἐν τέλει εἶνε ἀνάγκη νὰ παρατηρήσω ὅτι τινὰ τῶν δημοσιευομένων αἰνιγμάτων, ἂν καὶ ἄλλοθεν γνωστά, ἐδημοσιεύθησαν ἔνεκα τῶν παραλλαγῶν τοῦ κειμένου αὐτῶν καὶ ὅτι τινὰ τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ τετραδίῳ περιεχομένων αἰνιγμά-

των νεωτέρας ἐποχῆς εἶναι καὶ ἄλλοθεν γνωστὰ (Πρόβλ. τῆς περὶ αἰνιγμάτων πραγματείας τοῦ Ν. Πολίτου ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου Κων]πόλεως τόμ. 8 σελ. 513ε. καὶ τὴν Λαογραφίαν τοῦ αὐτοῦ).

Τὰ αἰνίγματα τοῦ δευτέρου τετραδίου ἔχουσιν ἀντιγραφῆ καταλογάδην διότι προφανῶς οὕτως εἶχον γραφῆ καὶ εἰς τὸ χειρόγραφον, ἐξ οὗ ἀντεγράφησαν. Ἐκδίδω κατωτέρω ταῦτα συμφώνως πρὸς τὸ ἀντίγραφον καταλογάδην.

Κ. Ι. Δ.

Τετράδιον πρῶτον

Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 347 κώδικος τῆς Βιβλιοθήκης Διονυσίου φ. 191α.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ αἰνίγματα διὰ στίχων πολιτικῶν.

- 1 Εἶδον μαγεῖρους πρόβατα κατὰ πυρὸς ῥιπτοῦντας,
καὶ σῶα μὲν τὰ πρόβατα, τοὺς δὲ πυρποληθέντας.
- 2 Ἔστι [α] δένδρον ἐπὶ γῆς τῇ γῆ μὴ συνημμένον,
ἄκαρπον [μὲν], ἀλλ' ἔγκαρπον, ξηρόν, [καὶ] ζῶην φέρον,
ἄψυχον [μὲν], ἀλλ' ἔμψυχον, ἀνευ ῥιζῶν καὶ πτόρθων,
ἐν γῆ βεβηκός, καὶ μέχρις αἴτου τοῦ πόλου φθάνον.
- 3 Εἶδον πατέρα φύσαντα δίχα μητρὸς παιδίον,
ὃν ἐθανάτωσε χωρὶς, ἰοῦ τε καὶ μαχαίρας.
- 4 Ἔστι τι τρόφιμον ἐν γῆ, ἅπασι τοῖς ἀνθρώποις
καὶ τοῖς εὐπόροις πάρεστι καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις,
καὶ πένητες καὶ βασιλεῖς, τοῦτο φιλοῦσι σφόδρα
καὶ ναυμαχοῦσι σύνεστι, καὶ τοῖς ἐν στρατοπέδοις
εὐθύς δ' ἀπορριπτόμενον ἐκ τῶν μητρῶων σπλάγγων,
μισεῖ τὴν φύσασαν εὐθύς, καὶ πέφευγεν ἐκ ταύτης.
ἀνευ γὰρ ξίφους θανατοῖ τὸ βρέφος δεξαμένη,
οὐκ ἔστι τοῦτο θαυμαστόν, ἄλλο τι κρεῖττον μάθε,
χρόνος οὐδεὶς τὸ γεννηθὲν ὄλωσ καταγηράσκει,
ἀκμαίαν δὲ τὴν δύναμιν σωζόμενον φυλάττει.
Τί τοῦτο, λόγων μοχλευτά ; τῆς λύσεως τίς λόγος ;

- 5 Λένδρον ἰστιάμενον ὄρω μέσον τοῦ παραδείσου,
 ἔδραιον καὶ κινούμενον, ἄνευ ῥιζῶν καὶ κλάδων,
 καὶ φύλλων μὲν ὄν ἄμοιρον, καρπούς δ' ἀθίκτους ἔχον·
 ἐν μέσῳ δὲ τοῦ στελεοῦ ἔμπνοα ζῶα φέρον
 ἐν ἀκαρεῖ δὲ χρόνῳ, φυτεύεται ξένως,
 καὶ μετ' ὀλίγον πίπτει [τε] καὶ τρυγᾶται ῥιζόθεν.
 ὁ δ' ἀριθμὸς ὁ συμπληρωῶν τὸ ὄνομα τοῦ δένδρου,
 τετρακόσια πέφυκε χωρὶς ἐννάδος μόνης.
- 6 Ἐξῆλθε μέγας ποταμὸς, ἐκ γῆς ξηραῖς ἀνίκμου,
 καὶ δράκοντα κατέκλυσε τὸν βλάπτοντα τὴν ποιμνὴν,
 τὴν δὲ πάλιν ἐδρόσισε θανατωθεῖσαν ἄρδην,
 τοῦ ποταμοῦ τὸ χρῶμα δέ, λευκὸν ὁμοῦ καὶ μέλαν.
- 7 Ἐκ τῆς αὐτῆς ὡς ἐν ταυτῷ εἰς τὸν αὐτὸν ἐξῆλθον,
 δύο συνήθως ἰερεῖς, κυρίῳ λειτουργῆσαι.
 ὁ μὲν εὐρέθη πρόβατον, ὁ δὲ διώκτης λύκος.
- 8 Ἠπλώθη πόα δροσερὰ ἐν ἀκαλλεῖ πεδίῳ,
 μαγείρους θρέψασα δεινοὺς ἄβρωῶς τε καὶ πλουσίως,
 οἱ μάγειροι μὲν πρόβατα, ἡ δέ, ποιμὴν εὐρέθη.
- 9 Ἐμβρυὸν ἔστιν ἀκαλλές, ἐν μέσοις τοῖς ἐγκάτοις,
 ὃ τοῖς ἐν γάμῳ φύεται, καὶ τοῖς ἐν παρ' ἑνίᾳ,
 σπέρματι συνιστάμενον, δίχα γονῆς ἀπάσης,
 γινόμενον σὺν ἡδονῇ γενόμενον ἀπόνως.
 πλειστικὸς οὐ μαιεύεται, ἀλλ' ἔστιν οὐ καὶ τοῦτο,
 ἀφθογγον [δὲ] καὶ λαλιᾶς ἀμύητον τὸ βρέφος,
 ἄνευ ποδῶν τε καὶ χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν καὶ ὠτων,
 φάσκε παντοίων λόγων ἰχνευτά, τί τοῦτο φάσκε.
- 10 Δύο συνῆλθον ἐν ταυτῷ ἑνὸς ἀνδρὸς εἰς πάλην,
 καὶ τοῦτον κατεκάμισαν, οἱ δύο δὲ τρεῖς ἦσαν.

Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ, Ἰαμβοί.

- 11 Ἔστι τετρακτὺς ἐκ τριπλῶν συγκειμένη,
 παρ' ἐν φερόντων τὴν ἴσην εὐταξίαν·
 καὶ συμποσοῦντων συστροφὴν μίαν ξένην.
 οἱ γὰρ πόδες φθάνουσι χωρὰν τὴν ἄνω.
 καὶ κριν κεφαλὴν εἰς τὸ φῶς προηγμένην
 ἰδεῖν πόδες τρέχουσι ἐξ ἀντιστροφου,

ἐκ γραφικῆς δὲ συμπλοκῆς τῶν γραμμάτων,
εἶπερ θελήσει; ἐμφανῶς γινῶναι τόδε,
τέσσαρας ἴσθι συλλοβὰς κεκτημένην.
δατῶ δ' ἀριθμὸς πληθὺς ἢ τῶν γραμμάτων,
ᾧ ἐν πέφυκε ἔθιμα συντεταγμένον.
τὸ δεύτερον δ' ὅ φασιν ἀντωνυμία.

17 Ἀγγένος ἐκ δολιχοῦ γῆθεν ἀφρομένη
σφαίρη δ' ᾧ; ὑπὲρ αὐλὸν ἐρείδομαι ἦν δὲ ματεύσης.
ἔνδον ἔμων λαγόνων, μητρος φέρω πατέρα.

31 Μήτηρ με γεννᾷ μητρικῆς ἐκ νηδύος·
ἐγὼ δὲ γεννῶ παιδίον τὴν μητέρα·
ἔμὰ δὲ τέκνα τοῦ πατρὸς τὸν πατέρα·
τῶν εἴκοσ' με τετάρων τε γραμμάτων
τετραίδα λάβε προσφυῶς ἡμοσοσμένην
φίλα λαλοῦσαν ἀμέσως οὐκ ἀμέσως.

32 Ἐὶ θλάσεις τὴν κεφαλὴν μου μηνὶ Μαίῳ τρίτῃ
εὐρήσεις τι ἀδόκητον, ἐν ᾧ χαρίση μέγα.

36 Δύο συνῆλθον ἐνταυτῷ ἑνὸς ἀνδρὸς πρὸς πάλην
καὶ τοῦτον κατεπάλαισαν, οἱ δύο δὲ τρεῖς ἦσαν.
Ἐξῆλθον πρέσβεις ἐκ νηὸς εἰρήνην ἀπαγγεῖλαι
τὸν μὲν πρεσβύτερον ὄβρα [ἢ] τράπεζα κατέσχεν,
ὁ δὲ νεώτερος ἔλθῶν, σὺν σκήπτρῳ τοῦ κρατοῦντος,
εἰρήνην κατεμήνυσε, καὶ λύσιν πάσης λύπης.

37 Ὁ τετράπους δίπους τε καὶ πάλιν τρίπους.

38 Ἐμὲ πατὴρ ἐκτήσατο πρῶτον ἐκ τῆς μητρὸς μου,
καὶ γὰρ πάλιν ἐγέννησα, σύμπαντας τοὺς υἱοὺς μου,
καὶ κεῖνοι γεγεννήκασιν τοὺς ἀπ' αὐτῶν ἐκφύνας,
ἄμα καὶ παῖδας ἄρρενας καὶ κόρας θυγατέρας,
ἐν δ' ἐκείνοις πάλιν ὕστερον, τοῖς τέκνοις τῶν υἱῶν μου,
ἢ μήτηρ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς θαυμασίως ἐγεννήθη.

39 Εἶδον νικῶντα παλαιστὴν, χειρῶν ποδῶν τε δίχα.

40 Μεγίστη πόλις γέγονεν, ἐντὸς παντὸς τοῦ κόσμου,
ἀστούς; μυρίους ἔχουσα, καὶ διαφόρους οἴκους,
δδὸς δ' εἰς ταύτην ἄγουσα, πόθεν ἦν οὐδὲ μία.

41 Ἐδραμε μέγας ποταμὸς, βροχῆς ἀπάσης δίχα
καὶ μένει πλήρης καὶ βαθὺς καὶ ἴσων εἰς αἰῶνας,
μηδὲ πῶς περαινόμενος, τινὶ βροτῶν ἀπάντων.

Ἡρωελεγείοι σκωπτικοὶ εἰς Πυθαγόραν.

- 12 Οὐ μόνος ἐμψύχων ἀπέσχεσθε χεῖρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς·
 τίς γὰρ ὅς ἐμψύχιον ἤψατο Πυθαγόρα;
 ἀλλ' ὅταν ἐψησθῆτε, καὶ ὀπισθῆ, καὶ ἰλισθῆ,
 δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον ἐσθίομεν.

Πολιτικοί.

- 13 Λευκοφοροῦντες τέσσαρες, πέντε μελανοχρόοι,
 δύο λευκοὶ σὺν μελανῷ, καὶ τρεῖς λευκοφοροῦντες·
 ἓν [δὲ] καὶ πάλιν μελανοῦν καὶ ἄλλο λευκοφόρον,
 καὶ μελανόχροον διπλοῦν, σὺν δυοῖ λευκοφόροις,
 καὶ τρεῖς οἱ μελανίζοντες μεθ' ἑνὸς λευκοφόρου
 καὶ μελανόχροον διπλοῦν σὺν δυοῖ λευκοφόροις
 καὶ τέλος μέλαν συμπληροῦν τὸν κύκλον τῆς ὀλκάδος,
 εἰς δεκάδα τριπλοσύνθετον ἢ τριακοντάδα.
- 14 Ἄνθρωπός τις ἐποίησε γάμον καὶ ἔδωκε τῷ οἰκονόμῳ αὐ-
 τοῦ, ὑπέρπυρα ἑκατόν, ἵνα ἀγοράσῃ διὰ τοὺς γάμους
 αὐτοῦ, μοχθηρά, πρόβατα καὶ ὀρνίθια, ἐπιτάξας ἵνα ὧσι
 καὶ αὐτὰ ὁμοῦ, συμποσούμενα εἰς τὸν ἑκατὸν ἀριθμὸν,
 ἀπαραιτήτως, καὶ μήτε πλείω, μήτε ἐλάττω· πλὴν τὰ
 μὲν μοχθηρά, τὸ καθ' ἓν ὑπέρπυρα πέντε, τὸ καθ' ἓν
 πρόβατον ὑπέρπυρον ἓν, τὰ δὲ ὀρνίθια, εἴκοσιν εἰς
 ὑπέρπυρον, εὐρέ. Λύσις. Δεκαεννέα μοχθηρά, εἰς ἑνενη-
 κονταπέντε ὑπέρπυρα· πρόβατον ἓν, εἰς ὑπέρπυρον ἓν,
 ὀρνίθια ὀγδοήκοντα, εἰς ὑπέρπυρα τέσσαρα, καὶ συμπο-
 σοῦνται τὰ ἑκατὸν ζῶα, εἰς τὰ ἑκατὸν ὑπέρπυρα.
- 15 Ἄνθρωποι τρεῖς γυμνοί, ἠθέλησαν ἵνα φορέσωσιν ὑπο-
 κάμισα δύο, ἀπὸ εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰς ὅλας τριάκοντα
 ἡμέρας. Λύσις. Οἱ δύο ἐκ τῶν τριῶν ἐφόρεσαν τὰ δύο
 ὑποκάμισα ἡμέρας δέκα, ὁ καθεὶς δηλαδὴ ἀπὸ δέκα, ὁ
 δὲ εἰς προσέμενα. Καὶ ἐκ τῶν προδηλωθέντων δύο ἐξέ-
 βαλεν ὁ εἰς τὸ ἑαυτοῦ ἓν ὑποκάμισον, καὶ ἔδωκε πρὸς
 τὸν γυμνόν, τὸν περιμένοντα δέκα ἡμέρας. Ἐφόρεσε
 τοῦτο αὐτὸς μέχρις ἡμερῶν εἴκοσιν, ὁ δὲ ἐκβαλὼν τὸ

E. I. A. της Κ.τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ὑποκάμισον, ἐκάθητο καὶ περιέμενεν ἐκεῖνον ὁποῦ ἐπλήρωσε τὰς εἴκοσι ἡμέρας αὐτοῦ, καὶ διὰ μέσου τῶν εἴκοσι τοῦ μηνὸς ἐπῆρεν αὐτὸς τὸ ὑποκάμισον, καὶ ἐνεδύσατο ἡμέρας δέκα. Καὶ οὕτως ἀνεπλήρωσαν οἱ τρεῖς διὰ τριάκοντα ἡμερῶν τὰς εἴκοσι ἕκαστος ἡμέρας ἐνδεδυμένος.

Ἄστιχοι.

- 46 Ἔστι τις φύσις ἐν θνητοῖς, ἣτις ἐν μὲν τῇ πρώτῃ γενέσει, ἐπιμήκεστατή τὴν ἡλικίαν ἐστί, πρὸς ἀκμὴν δ' ἐλάσασα, βραχυτάτη καὶ πηχιαία γίνεται, αὐτὴς δὲ πρὸς γῆρας ἐλθοῦσα, ἐπιμήκης καθίσταται, οἷα καὶ κατὰ τὸν βρεφικὸν χρόνον ἦν. (Ἐν τῇ ἀνω ᾄδῃ: σκιά.)

Ἡρωϊκοί.

- 47 Σηπὶν ἀτρεκέως μέλαν ἐξεμέουσα φόβοισιν
αὐτὴ δ' ἤερ' ὑπόῦσα, ὑπερφρονέει λυγκῆος·
τοῦτο δὲ μηχανάται δὴ σπουδῇ γε τὸ κομψόν,
ὡς κεν ἀλύξῃ δεινοὺς ἰχθυοθηρητῆρας.

Τοῦ νομοφύλακος πολιτικοί

- 48 Ὅρῳ [μὲν] πόλιν ἐν τῇ γῇ, τῇ γῇ μὴ συνημμένην,
ἐστῶσαν [μὲν] ἐνίοτε, ἀλλὰ καὶ κινουμένην,
ὄτε δὴ καὶ τοὺς ἐντὸς αὐτῇ συμπεριφέρει.
Ἄλλ' ἀκουσον καινότερα καὶ δίδου μοι τὴν λύσιν·
ὅταν τὴν πόλιν ἴδωσι μηδόλως κινουμένην,
αὐτοὶ στερορῶς ἐδράσαντες, κινούμενοι κινουσι·
καὶ θαῦμα πῶς ἐν στηριγμῷ κινεῖται [ἢδε] πόλις,
καὶ πῶς σὺν ἅμ' ὡς ἐνταυτῷ στηριζομένη τρέχει·
ἀλλὰ τὸ μέγιστον λοξῶς καὶ κυκλικῶς οἱ τότε
ὥσπερ εἰ καὶ χορεύοντες καὶ κινούμενοι ποικίλως,
ἅμα σαφῶς προΐασι καὶ κατ' εὐθεΐαν πάντες,
μηδὲν τι παρεγκλίναντες τοῦ κατ' εὐθεΐαν δρόμου.

Ἰαμβοί.

49 Ἐγὼ ποθεινὸν ὡσπερ οὐδὲν ὑπάρχον,
ἔχω συγκοτῶσαν με συλλαβὴν μίαν·
ταύτην δὲ συμπληροῦσι γράμματα τρία,
ὧν ἐξαλείψας τὸ κατ' ἀρχὴν εὐρήσεις
μέλος παρευθὺς σώματος βροτησίου.

50 Ἐμὴ τραφεῖσα φύσις ὑγρᾷ ἰκμάδι,
πῦρ ἀγκαλίζεται καὶ φιλεῖ καὶ φέρει,
ρίστα παρευθὺς προσπελάσασα τούτῳ
ὅταν βιαίως ἐκραγῶ τῆς μητρὸς μου,
τριας συνιστᾷ γραμμάτων μία μόνη,
ταῦτα δὲ μία συλλαβὴ καταρτίζει.

Ἄστιχα.

51 Κατὰ τινα πόλιν ἐν χειμῶνι φασὶ τὰς φωνὰς λεγομένας, αὐτίκα
πήγνυσθαι, διὰ ψύχους· ἔπειτα θέροις αὐτῶν λυομένων, οὐχὶ
πᾶσιν ἀκούεσθαι, ἀλλὰ μόνοις καὶ μόγις τοῖς πρὸς οὓς τὴν
ἀρχὴν ἐλαλήθησαν.

52 Ἦν χρόνος ὅτε ὁ ἥλιος ἀνέτελλε, καὶ οὐδὲν ἐφαίνετο, καὶ πολ-
λαὶ ἡμέραι γεγόνασι μίαν ἔχουσαι νύκτα.

80 Φίλος μᾶς ἦλθεν, ὃν οὐκ οἶδαμὲν ποτε
μύσος μᾶς ἐζήτησε τὸ οὐκ ἔφαγὲν ποτε·
καὶ μηδὲ τὸ μύσος εἶχε κόκαλα
μήτε ὁ φίλος ὀδόντας

81 (Ἀκέφαλον) τὸν κρατῶν ἐπιφέρω τὸ ὄνομά μου τρία γράμ-
ματα φέρει καὶ ὁ ψῆφός μου φπ'.

82 Τίς δύο στήκονται καὶ δύο τρέχουν καὶ δύο ἀπαλλάσσονται
καὶ δύο μάχονται. Μάννα καὶ θυγατέρα ἐν ὄνομα ἔχουν,
καὶ γεννᾷ ἢ μήτηρ, ἀρμέγουν τὴν θυγατέρα.

83 Ὁ πατήρ ἐγέννησέ με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, καὶ γὰρ ἐγέννησα
τὴν μητέρα τῶν υἱῶν μου· καὶ οἱ υἱοὶ μου ἐγέννησαν τὴν μη-
τέρα τοῦ πατρὸς μου.

(ἔπεται ἄγραφος σελίς)

84 ἔκκερ· καὶ στόμα καὶ θέναρ δεξιτεροῖο ἔμοιτο γε ποδός
ἀλλὰ τὸ μὲν στόμα εἰν ἐξ ὠρσεσι πλήθει κρατῆρα,

- καὶ τὸ θέναρ εἰν ὀκτώ, ἐν δώδεκα δ' οἱ κόρα,
 ἐν δ' αἶμα πάντα γε καὶ στόμα, καὶ θέναρ, καὶ γλῆναι, πόσον.
 15 Ἄψυχον ἄπνον ἄζωον, ψυχὰς βαστάζον τρέχει.

Τετραόδιον δεύτερον

Ρωσικοῦ κῶδ. 829

Περὶ αἰνιγμάτων τινῶν

- Ζῶον μὲν εἰμί, καὶ ζῶ δὲ κατὰ μόνας, ἀνὴρ μὲν οὐκ ἀνὴρ
 δέ, οὐκοῦν τέρας τι τῶν μυθοπεπλασμένων, ἀμφίβολον τῇ φύ-
 σεα, κιβδηλίας, βούλει μαθεῖν τὴν κλῆσιν, μαθὼν τὴν φύσιν,
 ἐν ἰσολέκτοις συλλαβαῖς εἰς τὰ δύο, ὀκτώ μόρια γραμμάτων
 πάντα φέρω, ψῆφος ὀκτώ δεκάκις ἑκατὸν δὲ εἰς δύο, ἔτι δε-
 κάκις πέντε σὺν ὀκτὼ πᾶσιν, ἔχει τὸ πᾶν, γινῶθί με καὶ πρό-
 φαινέ με.
- 8 Ἄδηλον εἰμί καὶ βέβαιον οὐκ ἔχω, βροτοὺς δὲ θέλω καὶ κατευ-
 νάζω λύπας, οὔσα δὲ σαθρὰ αἴρω πολλοὺς ἄγαν, ὅσον θέλει
 τις καὶ τοσοῦτον λαμβάνει.
- 9 Ἄστατός εἰμι καὶ βέβαιος ἐκ μέρους, σαίνω δὲ πολλοὺς καὶ
 σταλέντας ἐν βίῳ, ὀρθῶ δ' ἐνίους, τοὺς δὲ κουφίζω μάτην,
 ἦν οὖν λάβρης με καὶ νοῆ ὅσον σθένω ἴκιστ' ἂν ἀρχίσειας
 περιστάσει.
- 14 Ἄπιστός εἰμι καὶ πλανήτης τὸ πλεόν, φέρων δὲ πλείους παν-
 ταχοῦ περιτρέχω, ἠδὺς πενθοῦσι, καὶ βαρὺς κεκτημένοις, τοῖς
 μὲν προσελθῶν, τοὺς δ' ἀφείς λυπουμένους, μισῶν φιλοῦντας,
 καὶ κρατοῦντας ἐκκλίνων, δεσμεῖς φιλῶν με, καὶ μισεῖς ὡς
 δραπέτην, ἄλλοπρόσαλλον, ἄστατον καθ' ἡμέραν.
- 14 Οὐρανὸς ἦν καὶ γῆ οὐκ ἦν, χώρα ἦν καὶ ὁδὸν οὐκ εἶχεν.
- 15 Κῆρυξ ἄφωνος ἄγραφον γραφὴν κομίζει βάθος μὴ κεκτημένην.
- 17 Ἄγεννήτου πόδες σὲ κρατοῦσιν, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἐπὶ τὴν μητέρα
 αὐτοῦ καθεύδεις, ἢ τὸ αἶνιγμα λύσον, ἢ δός μοι τὸν υἱόν μου,
 τὸν ἄνδρα τῆς μητρὸς μου.
- 19 Τίς ἄνθρωπον οὐκ εἶδε, γῆν οὐκ ἐπεριπάτησε καὶ Θεὸν ἐπρο-
 σκύνησε.
- 20 Τίς τάφος ἔσχε νεκρόν, αὐτὸς μὲν βαδίζων, ὁ δὲ νεκρὸς ἔψαλλε.

- 21 Τίς τάφος ἔσχε νεκρὸν καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ τάφου ἐκενώθησαν τάφοι.
- 23 Τίς κρατήσας ἐρύσατο ἄνδρα δίκαιον ἐκ θανάτου.
- 25 Ὅλον ζῶον πέφυκα, ὁ τόκος ζῶου, ἔχων ὀστρακόδερμα, καὶ χαμερπῆς τῇ φύσει, ἐν ἕρει βαίνει με οὐ νέος ἄγαν, ἐὰν ἀπολύσης με, οὐαὶ τοῦ πάθους.
- 26 Ἄνηρ καὶ οὐκ ἄνθρωπος φορῶν χιτῶνα ἀχειροποίητον, ἔχων ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ πῦρ, καὶ ἐκ τῶν ἀμασχαλῶν αὐτοῦ ἐξέρχονται ἄνεμοι, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ νεκροῦς ἀνιστᾷ καὶ ὅταν θνήσκῃ βαπτίζεται.
- 27 Τί τὸ πουλὶ τὸ ἐκ τῆς μύτης γεννῶν, ὑπὸ τριῶν κρατούμενον ὅταν γεννᾷ, μέλαν οἶκον ἔχον, καὶ ὅταν τῆς γέννας ἄρξηται πρῶτον πίει, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ γεννώμενα πουλία, ὅπισθεν αὐτοῦ ἀφίει, μέλινα μὲν ὄντως τὰ πουλία, ἀνθρώπινα δὲ λαλοῦσιν· οἱ μὲν ταῦτα γινώσκουσιν, ἄπερ λαλοῦσιν· οἱ δὲ ταῦτ' ἀγνοοῦσι μὴ ἐννοοῦντες.
- 35 Ἐὐ φθοροποιὸν καὶ φθισίβροτον γένος ἄκον φθορὰν δίδωσι· βαβαὶ τῷ τρόπῳ, μὴ φθαρὲν, ὅτ' ἄλλως ταχέως φθείρει, φθαρὲν δὲ πάλιν πολλοὺς ἄλλους τοῦτο (;) ἰᾶται.
- 39 Ἐμὲ ὁ πατήρ ἐγέννησε, καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκά μου, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν τῆς γυναίκός μου, ἐγεννήθη ἡ μήτηρ τοῦ πατρὸς μου.
- 42 Ἐνα ἐπέζητουν, τρεῖς εὐρον, καὶ ὃν ἐπόθουν ἰδεῖν οὐδεὶς μοι τοῦτον ἔδειξεν. εἰμὴ ἡ νεκρὰ κόρη.
- 43 Ἀπόστολος ἀλαλος ἐπιστολὴν βαστάζει ἀλαλον καὶ ἀπέρχεται εἰς πόλιν ἀθεμελίωτον.
- 44 Λευκὸς ὁ κάμπος· μέλανες οἱ βόες· κάλαμος ὁ γεωργός.

Τετράστιον τρίτον

Ἄλας

- 2 Ὑδωρ με γεννᾷ καὶ φωσφόρος με τρέφει
 βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες εἰς ἄριστόν με προσκαλοῦσι,
 καὶ οὐδεὶς ὁ μισῶν με μέτριον ὄντα,
 μισοῦσι δὲ πάντες λίαν περιττὸν φανέντα.

Ἄλλο ὅμοιον

- 5 Εἶν' ἓνα πρῶγμα μὲ λαιμόν καὶ κεφαλὴν δὲν ἔχει,
ἔχει καὶ σκέλη τέσσαρα, πόδια δὲν ἔχ' νὰ τρέχη·
ἔχει πνοὴν δίχως ψυχὴν, νεκρὸν, ἀποθαμμένον,
καὶ δὲν ἔχει καὶ κόκκαλα, καὶ νευροκοπημένον.

Ἄλιεῖς καὶ ἰχθύες

- 1 Ἀησάϊ προσῆλθον τοῦ συλῆσαι τὴν πόλιν, αὕτη μὲν ἐκπέ-
πευγε διὰ θυρίδων, οἱ δὲ πολῖται συλληφθέντες τῷ πυρὶ παρε-
δόθησαν.

Ἐλαία

- 11 Μήτηρ καὶ θυγάτηρ τὴν αὐτὴν κλῆσιν ἔσχον, ἔωσι τὴν μητέρα
καὶ ἀμέλγουσι τὴν θυγατέρα.

Ἀλέκτωρ

- 13 Ἄνηρ καὶ οὐκ ἄνθρωπος τὸ γένειον καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐ-
τοῦ στέμμα πύρινον, ἐκ τῆς φωνῆς αὐτοῦ νεκροὶ ἐγείρονται.

Ἄλλο ὅμοιον

- 15 Οὐτ' ἄρρανες ἔσμεν, οὔτ' ἔχομεν τὸ θῆλυ,
θνήσκουσαι δ' ἂν γεννώμεθ' ὑπ' ἑλλήλων.

Θηριακοὶ

- 10 Τὸ φθοροποιὸν καὶ θνησίβροτον γένος,
ἄκος φθαρέν δίδωσι (βαβαὶ τῷ τρόπῳ)
μὴ φθαρέν καὶ γὰρ, ἄλλους ταχέως φθείρει,
φθαρέν δὲ πάλιν, ἄλλους πολλοὺς ἰάται.

Ἄλλο ὅμοιον

- 18 Τὶς ζῶν ἐτάφη, καὶ τὸ μνημεῖον αὐτοῦ περιεπάται, καὶ ὁ νε-
κρὸς ἔψαλλε ;

Χνοῦς, νοῦς. οὖς ὕς

- 25) Κόνις μὲν εἰμί καὶ λίαν λεπτοτάτη
 γράμμασι πέντε, συλλαβὴ δέ μοι μία.
 Ἐάν τὸ πρῶτον ἔλῃς μου τῶν γραμμάτων
 εὔροις με γνῶσιν φύσεως ἀνθρωπίνης,
 εἰ δὲ καὶ τὸ δεύτερον ἔλῃς μου ἄγραμμα,
 αἰσθήσεων εὔροις με πεντάδος μίαν
 εἰ δὲ καὶ τὸ τρίτον ἔλῃς μου τῶν στοιχείων,
 τετραπόδον εὔροις με τῶν ἑδωδίων.

Τόνος, ὄνος.

- 27) Ἴσχὺν ἐγὼ παρέχω τοῖς ἀνθρώποις,
 τῇ τε μουσικῇ καὶ πάσῃ ἐπιστήμῃ
 κλήσις δέ μοι δισύλλαβος μετὰ πέντε γραμμάτων
 ἀλλ' ἦν τὸ πρῶτον ἀφέλῃς τῶν γραμμάτων,
 τῶν καλλίστων εὔροις με ζώων, ἀλλ' οὐ κτημάτων.

Μανία, ἀνία, νία.

- 28) Τῶν ὄρων ἐξίσταμαι τῶν κατὰ φύσιν,
 καὶ οὐδὲν ἐμοὶ ὄλωσ' ἴκει εἰς χρῆσιν,
 κλήσις δέ μοι τρισύλλαβος μετὰ πέντε γραμμάτων,
 ἀλλ' ἦν τὸ πρῶτον ἀφέλῃς τῶν στοιχείων
 ψυχικὴν κατήφειαν εὔροις μερόπων
 ἦν δὲ καὶ τὸ δεύτερον κροσσαφαιρέσης,
 οἷς περ οἱ βροτοὶ συνδέουσιν εὐρήσεις.

Υμήν, μήν.

- 29) Ὡς λεπτός εἰμί, καὶ λεπτὰ μέρη ἀνθρώπου συνδέω,
 κλήσις δέ μοι δισύλλαβος μετὰ τεσσάρων γραμμάτων
 ἀλλ' ἦν τὸ πρῶτον ἐξέλῃς τῶν γραμμάτων,
 χρόνου μέρος εὔρης με, ἀλλ' οὐ πραγμάτων.

Ἄλλο ὁμοιον.

- 33) Τραγουδία ξεύρω περισσά, κ' ἀνδρειωμένος εἶμαι
 εἰς τόπον βρῖσκομαι κλειστόν, καὶ πάντα συλλογοῦμαι,
 σὰν μὲ ἰδοῦν οἱ ἀνθρώποι, τότε μὲ τραγουδοῦνε.